

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/9/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815207070
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5815207070.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenej v konaní kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, dieťa rodičov: matky O. N., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX Y., zastúpenej: Centrum právnej pomoci, so sídlom Nám. slobody 12, P.O. BOX 18, 810 05 Bratislava, IČO: 30 798 841, adresa na doručovanie: Centrum právnej pomoci, Kancelária Tvrdošín, Školská 165/2, 027 44 Tvrdošín, a otca I. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/XX, XXX XX E., zastúpeného: JUDr. Jánom Vajdom, advokátom, so sídlom E. J. XXX, XXX XX J., v konaní o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, v štádiu rozhodovania o návrhu matky na vydanie predbežného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 4P/152/2015-15 zo dňa 15. januára 2016, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Námestovo č. k. 4P/152/2015-15 zo dňa 15. januára 2016 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým zveril maloletú O. N., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej (veta I. výroku uznesenia). Súčasne uložil otcovi maloletej O. N., nar. XX.XX.XXXX povinnosť platiť na jej výživu sumou 30,00 Eur, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej (veta II. výroku uznesenia).

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že matka svoj návrh odôvodnila tým, že manželstvo s otcom maloletej uzavrela dňa 22.06.2013. Z tohto manželstva sa dňa 03.01.2014 narodila maloletá O.. Od 10.09.2015 však matka s otcom nežije v spoločnej domácnosti. Odvtedy otec prispel na výživu maloletej O. naturálnou formou, nákupom plienok a potravín vo výške 120,00 Eur; finančne však na výživu maloletej odmieta prispievať. Jediným príjmom matky je rodičovský príspevok vo výške 203,20 Eur mesačne a prídavok na maloletú vo výške 23,52 Eur. Inými príjmami nedisponuje. Otec maloletej je externým študentom a privyrába si predajom poľnohospodárskej techniky z Poľska, pričom výška jeho príjmu dosahuje cca 1.500,00 Eur mesačne.

Prvostupňový súd citoval ust. § 74 ods. 1, 2 § 102 ods. 1 a § 76 ods. 1 písm. b) O.s.p. a konštatoval, že predpokladmi pre vyhovie návrhu na vydanie predbežného opatrenia či už pred začatím konania (§ 74 O.s.p.) ako aj po začatí konania (§ 102 O.s.p.), sú nevyhnutnosť dočasnej úpravy právnych pomerov účastníkov, alebo zabránenie ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia, ďalej osvedčenie nároku žalobcu (nároku, ktorý má byť predmetom konania vo veci samej), vhodnosť a primeranosť navrhovaného predbežného opatrenia (aby predbežné opatrenie nespôsobilo neprimeranú ekonomickú prípadne inú ujmu, čo je potrebné posudzovať so zreteľom k tvrdenému a v potrebnej miere osvedčenému právu, ktorému sa má navrhovaným spôsobom poskytnúť ochrana). Spoločným znakom predbežných opatrení vydaných pred začatím konania vo veci samej a rovnako aj v priebehu takého konania, je ich predbežný - dočasný charakter, t.j. že sa nimi upravujú právne (nielen faktické) pomery účastníkov, alebo zabezpečuje výkon rozhodnutia len do doby, než súd vydá vo veci konečné rozhodnutie vo veci samej. Predbežné opatrenie musí mať preto vzťah k právnemu vzťahu, ktorý je alebo bude predmetom súdneho

konania o žalobe. Predbežným opatrením sa zásadne nemá poskytovať ochrana v takom rozsahu, aký má byť predmetom konania vo veci samej.

Na základe vykonaného dokazovania spočívajúceho v oboznámení sa s listinnými dôkazmi založenými v spise, prvostupňový súd dospel k záveru, že v danom štádiu je návrh na vydanie predbežného opatrenia dôvodný. Nevydaním predbežného opatrenia, o určení dočasnej povinnosti otca platiť výživné v nevyhnutnej miere by totiž došlo k ohrozeniu maloletého dieťaťa, nakoľko príjem matky postačuje akurát na zabezpečenie tých najzákladnejších potrieb maloletej. Vzhľadom na to, že rodičia maloletej nežijú v spoločnej domácnosti a starostlivosť o maloletú zabezpečuje výlučne jej matka, bolo potrebné rozhodnúť aj o dočasnom zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec, ktorý sa domáhal jeho zrušenia s tým, že návrh matky maloletého dieťaťa na nariadenie predbežného opatrenia bude v celom rozsahu zamietnutý.

Primárne poukázal na skutočnosť, že matka vo svojom návrhu neuviedla telefonické kontakty rodičov maloletej a taktiež neopísala rozhodujúce skutočnosti. Návrh na vydanie predbežného opatrenia má v zmysle § 75 ods. 2 vety prvej O.s.p. okrem náležitostí podľa § 79 ods. 1 O.s.p. obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy alebo potreby dočasnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa v záujme maloletého dieťaťa. Matka teda neosvedčila okolnosti pre nariadenie predbežného opatrenia, no súd aj napriek tejto skutočnosti vydal predbežné opatrenie v prejednávanej veci. Súd mal pritom postupom podľa § 43 ods. 1 O.s.p. vyzvať zástupcu matky na opravu jej neúplného a neurčitého návrhu a v prípade neopravenia návrhu na nariadenie predbežného opatrenia mal tento návrh odmietnuť. Okrem toho, prvostupňový súd rozhodol o návrhu na vydanie predbežného opatrenia po uplynutí sedemdňovej zákonnej lehoty uvedenej v ust. § 75 ods. 5 vety prvej O.s.p. Návrh v tejto veci bol súdu doručený dňa 18.12.2015 a súd vydal predbežné opatrenie údajne až dňa 15.01.2015. V skutočnosti však súd rozhodol až dňa 18.01.2016, t.j.

po 31 dňoch odo dňa doručenia tohto návrhu súdu, kedy zákonná sudkyňa dala zároveň pokyn na doručenie uznesenia účastníkom. Navyše, napadnuté uznesenie doposiaľ nebolo doručené otcovi maloletého dieťaťa, v dôsledku čoho sa nestalo predbežne vykonateľným. Dňa 05.02.2016 sa otec od matky dozvedel, že ide proti nemu podať návrh na výkon napadnutého uznesenia. Matka maloletej mu tiež oznámila, že ide podať návrh na rozvod manželstva. U maloletej, ktorá má dva roky, budú tak prebiehať tri súdne konania. Otec tiež zdôraznil, že v roku 2015 matka maloletej podala na neho nepravdivé trestné oznámenie na OO PZ Trstená za údajne nadávky, ktoré sa následne ukázalo ako nepravdivé. Okrem toho v období od 18.12.2015 do 18.01.2016 mal súd nedostatok času na doručenie tohto návrhu matky maloletej otcovi a na získanie jeho vyjadrenia vo veci. Z vyjadrenia otca zo dňa 19.01.2016 je však zrejmé, že návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia nie je dôvodný a jeho účelom je znemožniť stretávanie sa otca s maloletou. Hoci otec nebol pozbavený svojich rodičovských práv, súd vôbec neupravil jeho styk s maloletou dcérou. Okresný súd si vôbec neoveril žiadne z tvrdení matky maloletej a pred vydaním predbežného opatrenia nezistil riadne skutkový stav veci. Hoci v minulosti už na Okresnom súde Námestovo prebehlo konanie vo veci starostlivosti o maloletú O. pod sp. zn. 4P/20/2014, tento spis si súd vôbec nepripojil ku spisu v prejednávanej veci. Pokiaľ by tak spravil, bol by zistil, že už v minulosti podala matka maloletej voči otcovi zjavne nedôvodný návrh, ktorý následne vzala v celom rozsahu späť. Túto okolnosť však matka vo svojom návrhu neuviedla a ani súd ju nezistil lustráciou spisov. Odvolateľ tiež namietal absenciu riadneho odôvodnenia napadnutého uznesenia, z ktorého nie je možné zistiť, na základe akých konkrétnych skutočností dospel okresný súd k záveru, že podľa neho nejasný a neurčitý návrh navrhovateľky je dôvodný, a teda že je potrebné vydať predbežné opatrenie. V konaní nebola preukázaná žiadna potreba, aby súd zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky. Výsledkom toho je skutočnosť, že odo dňa začatia tohto konania matka maloletej bráni otcovi dávať maloletú na prechádzky. Otec sa musí zdržiavať v jej byte s dieťaťom spoločne s ňou. Odvolateľ tiež zdôraznil, že pokiaľ matka maloletej vo svojom návrhu priznala, že otec si plní vyživovaciu povinnosť k dieťaťu, nebol dôvod na nariadenie predbežného opatrenia. Okrem toho matka maloletej má nadpriemerné príjmy, pretože poberá sociálne dávky a príspevky v sume cca 270,00 Eur mesačne a navyše podniká bez živnostenského oprávnenia ako vyučená kaderníčka, organizuje plesy v Trstenej a pracuje ako modelka svadobného salónu Marlin Visage patriaceho jej matke Z. U.. Príjem matky tak aktuálne predstavuje sumu 1.000,00 Eur mesačne. S odkazom na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu SR, otec tiež konštatoval, že neuvedenie konkrétnych úvah v odôvodnení rozhodnutia okresného súdu vylučuje možnosť vecného preskúmania jeho rozhodnutia odvolacím súdom a aj možnosť, aby

účastník konania posúdil ako súd v jeho veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými právnymi úvahami sa súd spravoval pri svojom rozhodovaní vo veci. Požiadavka na riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu je stanovená v § 157 ods. 2 O.s.p., ktoré sa primerane použije aj na ust. § 167 ods. 2 O.s.p. Odvolateľ pritom poukázal aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. III.ÚS 346/09 zo dňa 03.09.2009 vzťahujúci sa k ust. § 169 ods. 2 O.s.p., ktoré treba vykladať v súlade s jeho zmyslom a účelom. Zmyslom tohto zákonného ustanovenia je zbaviť súd povinnosť odôvodniť rozhodnutie, ktoré zrejme nebude napadnuté odvolaním, pretože s ním všetci účastníci súhlasia. Tento zmysel však v prípade uznesenia, ktorým sa celkom vyhovuje návrhu na vydanie predbežného opatrenia, chýba. Podľa názoru odvolateľa je predmetný nález Ústavného súdu ČR plne aplikovateľný aj na prejednávanú vec. V ďalšom otec poukázal na skutočnosti uvedené v jeho písomnom vyjadrení zo dňa 19.01.2016.

V následnom podaní otca zo dňa 09.02.2016, adresovanom Okresnému súdu Námestovo, otec opätovne namietal, že mu doposiaľ nebolo doručené napadnuté uznesenie, v dôsledku čoho sa nestalo predbežne vykonateľné. Požiadal tiež prvostupňový i odvolací súd, aby jeho advokátovi doručil písomné vyjadrenie matky maloletej a kolízneho opatrovníka k jeho odvolaniu zo dňa 05.02.2016 proti napadnutému uzneseniu. Advokát otca zároveň požiadal, aby mu odvolací súd oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia Krajského súdu v Žiline v tejto veci. Okrem toho pripojil do spisu fotokópie dvoch poštových poukazov zo dňa 05.02.2016 znejúcich na sumu 27,13 Eur a na sumu 6,00 Eur, čím bolo v celom rozsahu zaplatené určené výživné na mesiace 01/ až 02/2016.

Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť.

Zotrvala na svojom tvrdení, že v čase podania návrhu a aj v súčasnosti je nariadenie predbežného opatrenia nevyhnutné, keďže matka maloletej dostatočne osvedčila okolnosti pre jeho vydanie. Matka o dcéru osobne stará od jej narodenia, v súčasnosti je na rodičovskej dovolenke a okrem rodičovského príspevku v sume 203,20 Eur mesačne poberá na dieťa prídavok vo výške 23,52 Eur mesačne. Otec maloletej je študentom 3. ročníka Lesníckej fakulty Technickej univerzity vo Zvolene. V čase, keď rodičia maloletej nežijú v spoločnej domácnosti je dôvodné až do času rozhodnutia vo veci samej zveriť maloletú do osobnej starostlivosti matky, v ktorej starostlivosti neboli doposiaľ zistené žiadne nedostatky. Ani otec listinnými, či inými dôkazmi nepreukázal, že by matka maloletej nebola spôsobilá sa o svoju jedinou dcéru riadne starať. Naopak, dieťa má pri matke vytvorené ideálne podmienky pre svoj zdravý vývin. Rovnako dôvodné je uloženie povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletej vo výške 30,00 Eur mesačne až do rozhodnutia vo veci samej. Otec maloletej bez nariadenia predbežného opatrenia nezačal matke nikdy dobrovoľne platiť aspoň minimálne výživné. Dôkazom toho je fakt, že po prvýkrát od podania návrhu na súd zaslal k rukám matky maloletej výživné na dieťa poštovým poukazom dňa 18.01.2016, t.j. 3 dni po tom ako jeho právny zástupca bol študovať na súde súdny spis v tejto veci a oboznámil sa s obsahom návrhu. Nakoľko otec nežije s matkou a maloletou v spoločnej domácnosti od 10.09.2015, už od toho dňa mal k rukám matky začať dobrovoľne platiť na výživu svojej jedinej dcéry, aby si voči maloletej plnil vyživovaciu povinnosť aspoň v minimálnom rozsahu. Dôkazom toho, že otec bude matke do budúcnosti robiť schválnosti sú aj jeho doterajšie písomné vyjadrenia motivované chabou taktikou jeho právneho zástupcu, ktorý sa snaží matku maloletej v očiach súdu i kolízneho opatrovníka zdiskreditovať, dokonca ju popisuje ako neschopnú starať sa o ich maloletú dcéru. Rovnako absurdné sú vyjadrenia otca o údajnom nadštandardnom vzťahu právneho zástupcu maloletej s jej rodinou a o zvýhodnení matky pri procese rozhodovania o nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z.

Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť.

V celom rozsahu sa stotožnil s obsahom napadnutého rozhodnutia. Matka spolu s maloletým dieťaťom majú vytvorené samostatné bývanie v rodinnom dome s osobitným vchodom. Rodinný dom je vo vlastníctve starých rodičov, ktorí sú SZČO. Bývanie pozostáva z obývačky, spálne, kuchyne a kúpeľne s WC. Dňa 03.02.2015 kolízny opatrovník vykonal šetrenie v domácnosti matky. Bola v nej zastihnutá matka s maloletým dieťaťom. Domácnosť je moderne zariadená, udržiavaná v čistote a poriadku. Matka je poberateľka rodičovského príspevku a prídavku na jedno maloleté dieťa. Rodina nebola riešená na odbore SPODaSK z dôvodu oznámenia o zanedbávaní maloletého dieťaťa, prípadne podania podnetov zo strany detského lekára, najmä MsÚ Trstená alebo polície.

Odvolačný súd pred vydaním svojho rozhodnutia doručil právnenému zástupcovi otca vyjadrenie matky i kolízneho opatrovníka k podanému opravnému prostriedku. Zároveň doručil kolíznemu opatrovníkovi maloletého dieťaťa vyjadrenie matky k odvolaniu otca a zástupcovi matky vyjadrenie kolízneho opatrovníka k odvolaniu otca.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O.s.p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie okresného súdu v rozsahu vymedzenom ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil z nasledovných dôvodov:

Predbežné opatrenie pred začatím konania (§ 74 O.s.p.) alebo po začatí konania (§ 102 O.s.p.), je možné nariadiť z dvoch dôvodov: jedným je dočasná úprava právnych pomerov účastníkov a druhým je zabezpečenie výkonu súdneho rozhodnutia, ak by mal byť ohrozený. Spoločným znakom oboch typov predbežných opatrení je ich predbežný - dočasný charakter. Predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov, by bolo právo účastníka ohrozené. Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie existencie nebezpečenstva bezprostrednej ujmy. Úpravou predbežných opatrení umožňuje osnova rýchlo a pružne riešiť takú situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd v konaní skúmal naplnenie jednotlivých podmienok nariadenia predbežného opatrenia a oboznámil sa s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, opravným prostriedkom otca, ako aj obsahom celého spisového materiálu, (vrátane pripojeného spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4P/20/2014, ktorý je jeho súčasťou), dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého dieťaťa nie je dôvodné.

Primárne odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie v konaní o vydanie predbežného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formalities, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš pravdepodobné. Aj v tomto konaní sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 120 ods. 1 O.s.p.), pričom súd je povinný s nimi postupovať v úzkej súčinnosti. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlejšej a účinnejšej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom vydaného predbežného opatrenia.

Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že nariadenie predbežného opatrenia je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi a tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu. Zároveň sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nesmie vytvoriť nenávratný stav a nesmie sa neprimeraným spôsobom zasahovať do právnych vzťahov medzi účastníkmi.

Podľa ust. § 75 ods. 1 písm. a) O.s.p. predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby platil výživné v nevyhnutnej miere.

V zmysle ust. § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“) každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma 90,42 Eur mesačne, ak ide 1. o nezaopatrené neplnoleté dieťa, 2. o nezaopatrené dieťa.

V konaní o určenie výživného na maloleté dieťa môže súd uložiť otcovi, aby platil výživné v nevyhnutnej miere. Toto opatrenie môže nariadiť aj bez návrhu, pretože sa jedná o konanie vo veci starostlivosti o maloletých (§ 81 ods. 1 O.s.p.). Predbežné opatrenie môže súd nariadiť, ak má osvedčené, že otec si voči maloletému dieťaťu neplní vyživovaciu povinnosť.

Okrem osvedčenia, že otec maloletého si vyživovaciu povinnosť voči svojmu dieťaťu neplní, pre rozhodnutie podľa § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p. sa vyžaduje aj osvedčenie schopností a možností povinného platiť výživné. Treba zdôrazniť, že rozsah výživného v predbežnom opatrení sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí, okrem prípadu, ak nevyhnutná miera je súčasne limitom schopností a možností povinného. Výrok predbežného opatrenia nepredurčuje obsah meritórneho rozhodnutia, výživné v nevyhnutnej miere je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného a nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť aj vyššie sumy výživného.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že dňa 18.12.2015 podala matka prostredníctvom svojho zástupcu na Okresnom súde Námestovo návrh na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu, v ktorom sa domáhala zverenia maloletej na čas do jej osobnej starostlivosti a určenia výživného na maloleté dieťa vo výške 200,00 Eur mesačne s účinnosťou od 01.12.2015. Súčasťou tohto návrhu bol aj návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa matka domáhala, aby súd dočasne zveril maloletú O. do jej osobnej starostlivosti a súčasne aby uložil otcovi maloletej O. povinnosť platiť na jej výživu sumu 30,00 Eur, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Uviedla v ňom, že manželstvo rodičov maloletého dieťaťa bolo uzavreté dňa 22.06.2013. Z tohto manželstva sa im narodila dňa XX.XX.XXXX dcéra O. N.. Matka podala návrh na začatie konania v tejto veci z dôvodu, že s otcom maloletej od 10.09.2015 nežijú v spoločnej domácnosti. Od toho času jej otec prispieva na výživu maloletej O. len nepravidelne naturálnou formou (nákupom potravín a plienok v hodnote 120,00 Eur). Finančne však matke na výživu maloletej dcéry neprispieva a odmieta tak robiť aj do budúcnosti. S poukazom na ust. § 62 ods. 1 a 3 Zákona o rodine je teda dôvod, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov a aby otec platil predbežne výživné na maloletú O. vo výške 30,00 Eur mesačne až do meritórneho rozhodnutia súdu o výživnom. Matka tiež uviedla, že aktuálne je na rodičovskej dovolenke a výška jej príjmu predstavuje rodičovský príspevok vo výške 203,20 Eur mesačne a prídavku na dieťa vo výške 23,52 Eur mesačne. Inými príjmami nedisponuje. Otec je študentom externého štúdia no privyrába si predajom poľnohospodárskej techniky z Poľska a jeho príjem predstavuje sumu 1.500,00 Eur mesačne.

Odvolačný súd zdôrazňuje, že v konaní o určenie výživného na maloleté dieťa prislúcha súdu oprávnenie rozhodnúť o nariadení predbežného opatrenia, ktorým je uložená povinnosť platiť výživné, a to aj bez návrhu (§ 81 ods. 1 O.s.p.). V danom prípade nebol preto potrebný postup na odstránenie väd návrhu, tak ako to namietal otec vo svojom opravnom prostriedku, čo vyplýva z ust. § 75 ods. 3 O.s.p.

Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že prvostupňový súd postupoval správne, keď v súlade s citovanou právnou úpravou vydal predbežné opatrenie, ktorým uložil otcovi platiť výživné na maloletú v nevyhnutnej miere. Pokiaľ aj otec zaplatil matke výživné na maloletú dcéru určené napadnutým uznesením, učinil tak až po vydaní napadnutého uznesenia. Z obsahu spisu vyplýva, že od 10.09.2016 matke neprispieval pravidelne na výživu maloletej O., čo zakladá dôvodnosť nariadenia predbežného opatrenia súdom podľa § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Podľa § 76 ods. 1 písm. b) O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

V prípade, že súd rozhoduje predbežným opatrením o povinnosti otca platiť výživné na dieťa v nevyhnutnej miere až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, tomuto výroku musí nutne predchádzať výrok o dočasnom zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky. Keďže rodičia maloletej od 10.09.2015 nežijú v spoločnej domácnosti a otec si od tohto času dobrovoľne neplnil pravidelne vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému dieťaťu, odvolací súd zhodne s

prvostupňovým súdom dospel k záveru, že matka maloletej dostatočne osvedčila okolnosti potrebné pre nariadenie predbežného opatrenia v prejednávanej veci, aby tak predišla ohrozeniu práv svojej dcéry.

Pokiaľ prvostupňový súd rozhodoval o návrhu matky na vydanie predbežného opatrenia nebol dôvod, aby upravoval styk otca s maloletou, keďže v konaní neboli doposiaľ zo strany otca osvedčené žiadne okolnosti pre takýto postup súdu, a to ani v štádiu odvolacieho konania.

Ak aj okresný súd v tejto veci rozhodol po uplynutí zákonnej 7-dňovej lehoty uvedenej v § 75 ods. 5 vety prvej O.s.p., táto vada konania nemala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a preto odvolací súd v súlade s ust. § 212 ods. 3 O.s.p. na ňu neprihliadal.

K ďalšej námietke otca odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 75 ods. 8 O.s.p. o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia doručí súd ostatným účastníkom až spolu s uznesením, ktorým bolo predbežné opatrenie nariadené. Prvostupňový súd preto nebol povinný pred svojím rozhodnutím doručiť otcovi návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že napadnuté uznesenie okresný súd vydal dňa 15.01.2016 a svoje rozhodnutie v súlade s ust. § 75 ods. 9 O.s.p. odoslal do troch dní od jeho nariadenia (18.01.2016).

Rovnako námietka odvolateľa o absencii odôvodnenia napadnutého uznesenia nie je dôvodná. Z ust. § 76 ods. 4 O.s.p. totiž jednoznačne vyplýva, že ak súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a stotožňuje sa so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, súd to skonštatuje v odôvodnení a ďalšie dôvody nemusí uvádzať.

Ani odvolacia námietka otca o tom, že napadnuté uznesenie nie je doposiaľ vykonateľné, nie je dôvodná. Uznesenie o predbežnom opatrení bolo totiž doručené zástupcovi matky, zástupcovi otca i kolíznemu opatrovníkovi maloletého dieťaťa. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že otec v súlade s ust. § 24 O.s.p. dňa 09.01.2016 splnomocnil na zastupovanie v tomto konaní advokáta JUDr. Jána Vajdu. Okresný súd pri doručovaní napadnutého uznesenia postupoval podľa ust. § 49 ods. 1 vety prvej O.s.p., z ktorého vyplýva, že ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Uznesenie o nariadení predbežného opatrenia nie je uznesením, ktoré má na mysli ust. § 49 ods. 1 vety druhej O.s.p. Doručenie písomnosti účastníkovi a súčasne jeho zástupcovi, bude v konaní aktuálne len vtedy, keď má účastník v konaní niečo osobne vykonať (napr. osobne sa zúčastniť na ohliadke, ustanoviť sa k znalcovi a pod.), čo nie je prípad prejednávanej veci. V danom prípade preto nebolo potrebné duplicitne doručovať napadnuté uznesenie otcovi maloletej, (a teda napadnuté uznesenie je vykonateľné - viď § 171 O.s.p.).

Zároveň odvolací súd poznamenáva, že ďalšia argumentácia odvolateľa uvedená v jeho opravnom prostriedku bude predmetom dokazovania v konaní vo veci samej, keďže táto presahuje zákonný rámec pre osvedčovanie súdu za účelom rozhodovania o návrhu na vydanie predbežného opatrenia.

Z uvedených skutočností vyplýva, že postup okresného súdu pri rozhodovaní o návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia bol správny a preto odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne p o t v r d i l .

Len pre úplnosť odvolací súd uvádza, že v danom prípade nebol dôvod na to, aby na e-mailovú adresu zástupcu otca oznamoval miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia v tejto veci. Uvedený postup sa viaže na rozhodnutie odvolacieho súdu rozsudkom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 3 O.s.p. pri aplikácii ust. § 45 ods. 4 O.s.p.). O predbežnom opatrení však súd rozhoduje formou uznesenia. Netreba pritom opomínať ani znenie ust. § 170 ods. 1 O.s.p., ktoré upravuje viazanosť súdu uznesením.

Toto predbežné opatrenie zanikne dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej (§ 77 ods. 1 písm. d) O.s.p.).

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.